

אני רוצה לעשות סרטים. זה שאי-אפשר לעשות את זה בצורה סדירה זה נורא. אני מקנא באורי זוהר. הוא, לפחות, עושה סרט אחרי סרט. זוהי עשייה. מלאכה. אומרים: סרט זה עבודה של במאי, סרט זה עבודה של שחקנים. אבל אני יודע שסרט מתחיל בזה שבא איש ומכניס כסף... לפני חמש שנים גילו את סרטו הקצר הראשון של פרלוב, ירושלים. והיה ברור שיוצרו הוא במאי בעל שיעור-קומה, שיוכל לשנות את שמו של הקולנוע הישראלי. במשך חמש השנים שעברו מאז רואים את פרלוב יושב לפעמים בקפה זוהר, עם מפיר קים, עם תסריטאים, עם תוכניות, אך רק השנה התחיל לעשות את סרטו הגדול הראשון.

„זה אולי עניין של מזל“, הוא אומר, „אין במאי שרוצה לעשות סרטים, אבל רק קצת. אני לא מאמין שברסון רצה לעשות רק חמישה סרטים. כל אלה שעשו מעט עשו את זה בייסורים גדולים, ורצו יותר. דראייר, סוף-שטרסהיים, ברסון. הם רצו זאת. כל הזמן.“

„אז הב שהכל נוגמר טוב!“ פרלוב אוהב את ברסון ושונא את ללוש. הוא חושב שההצלחה שלו הייתה טעות. „אני

פרלוב

אוהב את ברסון. אני כל-כך אוהב סרטים שנוגמים טוב.

„מה שאני לא אוהב זה ריאליזם. אם שרים — אז זה כבר טוב. זה לא דומה למציאות. זה בסדר. אם אנשים יתעופפו מעל כיכר מלכיה ישראל. זה טוב. את המציאות אני רואה ממילא. אז למה אני צריך ללכת לקולנוע?“

אני מת לעשות סרטים. מסכיב יש אור, ומצלמה שמצלמת הכל ומקליטה הכל, ואני עומד באמצע ומרים אצבע והכל זו. יש משהו אלוהי בזה. והשחקנים, זה דבר נופלא. אומרים לו תיפול. אומרים לו תתעלף. עבדתי, למשל, עם גדעון זינגר. הוא כל-כך רצה לשחק טוב, להיות טוב, שהיתה לי הרגשה שאם הייתי מעמיד אותו על גג של בניין, ואומר לו תתעלף — הוא היה מתעלף ונופל. זה טוב להיות בכאני.“

„שתיפול מהמדורגות!“ „מה שלא נעים זה אחר-כך. כשהסרט מתחיל להציג ואתה יוצא לרחוב ורואה את הפלקטים: שבוע ראשון. שבוע שני. זה כמו רולטה. אני לא אוכל לסבול את זה. אמרתי לצמתי שאני אקח חופש. לקפריסין. כדי לא לראות את זה. אחר-כך בשבוע העשירי הייתי חוזר.“

בהתחלה, כשהיו קיימים מעט סרטים ישראלים, אמרתי לצמתי כשראיתי במאי אחר: אני לא רוצה שהוא יצליח. לא התכוונתי שלא ילך לו. התכוונתי שיעריכו אותו נכון. או שהבמאי יפול מהמדורגות בהצגת-הבכורה. מה יש? אם אתה כל-כך מאושר, עשית סרט ועוד סרט, אז כשיבואו כל המיניסטרס וכל השחקנים והאנשים ה חשובים ותעמוד ליד האורות — או לפחות שתיפול מהמדורגות. לא גבוה. לא שתיפצע. מהמדורגה הרביעית, נניח.

היום זה אחרת. אם זה סרט רע אני מאחל לו אי-הצלחה. אל תיפול מהמדורגות — אבל באמת. אל תצליח. או שגם תיפול. „בנס במילאנו יש תמונה שהוא יוצא מבית-סוהר, כל-כך שמח ומאושר, ואומר לכולם, בוקר טוב, ועובר שם איש קטן, או הוא מנמיך את הקומה שלו כדי להיות גם כן קטן. לא נעים לו.“

די. לי נמאס. להצטדק. לבקש סליחה ממפיקים. מכל איש. או עכשיו אני לא מתכופף, ומאחל להם אי-הצלחה.“

ומה יהיה הסוף? „הסוף“, אומר פרלוב, „שהקולנוע ייפך לאמנות של מצנאטים. עד אז לא יוכל להיות קולנוע אמיתי. כל זמן שהתרבות של העשירים תהיה — לתרום שלט לקופת-חולים, או לבניין-פאר — לא תהיה אמנות. כשיבינו שבמקום שלט כדאי להם יותר לשים פסל של תומרקין, שאו השם שלהם יישאר זמן רב יותר — רק אז תהיה אמנות אמיתית.“

חזק!

מיץ ממותק של "טל"

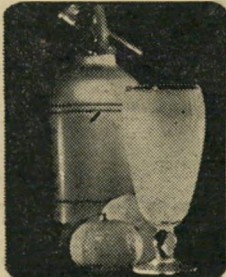
מיץ לימון ממותק

בחמישה טעמים נפלאים

מיץ פטל ממותק

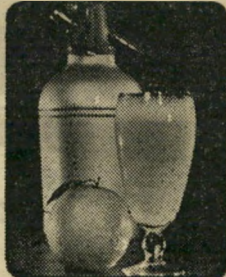
מיץ מנדרינות ממותק

מיץ פטל ולימון ממותק

מיץ תפוחים ממותק

„טל“ גאה להגיש לך, עקרת הבית, את החדש והאחרון במוצרינו: מיץ ממותק ב-5 טעמים מצויינים.

מיץ ממותק „טל“ עשוי על טהרת הפרי — ישר מן השדה.

להשיג בבקבוקים פלסטיים נאים לשימוש חד-פעמי, במחיר 1.25 ל"י הבקבוק, בכל חנויות סופרמרקט, שופרסל וחנויות מכולת המובחרות.

חיצור ע"י "מילוז" בע"מ סולס-צור

ד"ר י. בילדס. יתומד. 1953